

Приснисть мені хоч, зоре ясна!
Приснисть хоч, віку молодий,
і ти, минувшино прекрасна,
й колишні щастя мого дні!
Хоч в сні явися перед мною,
подруго молодечих літ!
Я й досі ще горю любов'ю,
не знаю втіхи, ні спокою
і в'яну, мов на сонці цвіт.

Львів, д. 7 марта 1896

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966